

delsesstaten som nævnt ovenfor efter artikel 15, stk. 2, kompetence til at genoptage den afsagte dom, f.eks. fordi den viser sig urigtig. I begge tilfælde vil dommen ikke længere være eksigibel, hvilket udstedelsesstatens myndigheder straks vil skulle underrette de danske fuldbyrdelsesmyndigheder om med henblik på øjeblikkelig løsladelse af den domfældte.

Bestemmelsen gennemfører artikel 16 i forslaget til rammeafgørelse.

Bestemmelsens *stk. 2* vedrører den situation, hvor den domfældte, efter fuldbyrdelsen her i landet er iværksat, undviger fra afsoning. Bestemmelsen indebærer, at fuldbyrdelse her i landet automatisk bortfalder over for den domfældte, hvis den pågældende undviger. Bestemmelsen gennemfører rammeafgørelsens artikel 18, stk. 2, hvorefter retten til at fuldbyrde sanktionen overgår til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdesstaten underretter den om, at den domfældte er undvejet fra afsoning. Har udstedelsesstaten fået sådan underretning, vil straffuldbyrdelsen således ikke kunne genoptages efter straffuldbyrdelseslovens § 77.

§ 29 i

Den foreslåede bestemmelse i § 29 i opregner de situationer, hvor de danske myndigheder vil være forpligtede til at underrette udstedelsesstatens myndigheder om sagens gang. Bestemmelsen gennemfører artikel 17 i forslaget til rammeafgørelse.

Efter § 29 i, nr. 2, skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten bl.a. underrettes om, hvorvidt den idømte sanktion i udstedelsesstaten er blevet tilpasset efter de foreslåede bestemmelser i § 29 b, stk. 2 og 3. Udstedelsesstaten vil herefter kunne trække anmodningen om fuldbyrdelse her i landet tilbage, indtil fuldbyrdelsen påbegyndes.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 29 i, nr. 4, skal der foretages underretning, hvis dommen helt eller delvist ikke kan eller ikke længere kan fuldbyrdes her i landet. Bestemmelsen omfatter bl.a. den situation, hvor det rent praktisk viser sig umuligt at fuldbyrde sanktionen, fordi den domfældte ikke kan findes her i landet, eller fordi den domfældte er undvejet fra fængslet, før afsoningen blev afsluttet. Udstedelsesstaten overtager i sidstnævnte situation retten til fuldbyrdelse, jf. forslaget til § 29 h, stk. 2, og bemærkningerne hertil ovenfor. Der skal også foretages underretning, hvis den domfældte er benådet.

Efter bestemmelsen i § 29 i, nr. 5, skal myndighederne i udstedelsesstaten bl.a. underrettes om begyndelsen og afslutningen på en eventuel prøveløsladelse af den domfældte, hvis udstedelsesmyndigheden har

oplyst, at den ønsker oplysninger herom (jf. attestens felt »l«). Bestemmelsen giver udstedelsesstaten mulighed for at sikre, at den domfældte senest prøveløslades i overensstemmelse med reglerne i udstedelsesstaten. Bestemmelsen hænger sammen med lovforslagets § 1, nr. 27, der indebærer, at de danske regler om f.eks. prøveløsladelse og benådning finder anvendelse på afsoningen af sanktionen her i landet.

Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.3.2, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 29 j

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* indebærer, at en domfældt, der er overført her til landet efter reglerne i loven, ikke kan idømmes fængselsstraf eller en anden foranstaltning, der vil begrænse den pågældendes frihed, for en strafbar handling, der måtte være begået inden overførelsen her til landet. Bestemmelsen udelukker alle former for frihedsberøvelse i anledning af sådanne overtrædelser, herunder f.eks. anholdelse eller varetægtsfængsling. Bestemmelsen finder kun anvendelse, når den domfældte er blevet overført hertil, men ikke hvis den domfældte allerede opholder sig her i landet på tidspunktet for anmodningen om fuldbyrdelse eller efterfølgende selv tager ophold her i landet.

Der kan henvises til præambelbetragtning nr. 13a og den såkaldte specialitetsregel i artikel 14 i forslaget til rammeafgørelse, som bestemmelsen gennemfører.

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit III, pkt. 3.4.2, har reglen til formål at sikre, at overførelse af domfældte ikke anvendes til at omgå reglerne om udlevering, herunder navnlig reglerne om den europæiske arrestordre, jf. udleveringslovens kapitel 2 a. Hvis de danske myndigheder ønsker en domfældt udleveret med henblik på retsforfølgning, bør den domfældte derfor begæres udleveret efter reglerne i den europæiske arrestordre.

Stk. 2 fastlægger, hvornår specialitetsreglen ikke er til hinder for retsforfølgning, der kan føre til idømmelse af fængselsstraf eller anden foranstaltning, der kan begrænse den pågældendes frihed. Som det fremgår af ordlyden, omfatter undtagelsen den situation, hvor den domfældte selv med fuldt kendskab til følgerne har accepteret at blive retsforfulgt her i landet (*nr. 2*), eller hvor den pågældende opholder sig frivilligt her i landet (*nr. 1 og nr. 4*). Er ingen af disse betingelser opfyldt, kan udstedelsesstaten endelig give sit samtykke til retsforfølgningen efter et konkret skøn (*nr. 3*). Gives et sådant samtykke ikke, kan fuldbyrdelse af dommen her i landet imidlertid afslås efter den foreslåede bestemmelse i § 29 d, nr. 3, hvorom der henvises til de